

samme Maade med Forsikringen om den gode Uddannelse: Hvis man ikke vil Midlerne, naar man heller aldrig Maalet.

Det, der foreligger her fra Regeringens Side, er et Forslag, som netop vil Midlerne til en forsvarlig Uddannelse. Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen hævdede, at vi for Øjeblikket har en god Haandværkerstand og en god Haandværkeruddannelse, men at vi, hvis dette umulige Lovforslag blev vedtaget, stod overfor den Fare, at Haandværkeruddannelsen blev ringere. Jeg spørger det ærede Medlem: Hvad er der i Lovforslaget, der kan gøre Haandværkeruddannelsen ringere? Er det Lærlingekommissionerne, som skal føre Tilsyn? Tværtimod: Deri ligger der Betingelser for, at Uddannelsen kan blive bedre. Er det dette, at Svendepøverne sættes i System, og at der kommer en sagkyndig Bedømmelse af Svendepøverne? Kan det ventes, at Haandværkermestrene efter dette Lovforslags Gennemførelse vil blive ringere, end de er i Forvejen? Nej, heller ikke dette kan ventes. Jeg har den Tillid til den danske Haandværkerstand, at den ogsaa efter dette Lovforslags Vedtagelse for en stor Dels Vedkommende vil gøre sit til at uddanne gode Lærlinge. Jeg synes derfor ikke, at man med nogen Grund kan hævde, at der i dette Lovforslags Gennemførelse ligger en Fare for, at Haandværkeruddannelsen bliver ringere, end den er i Øjeblikket.

Jeg vil mene, at paa dette, at der gennemføres Tilsyn, maa vi lægge Hovedvægten. Der er heller ikke fra denne Talerstol fremsat noget som helst Forsvar for, at Tilsynet fremdeles skal være hos Politimyndighederne. Det vil være ganske uanstændigt at opretholde dette Forhold. Tilsynet med den teoretiske Haandværkeruddannelse ligger dog ikke hos Politimyndigheder e. Staten har ansat en Direktør for Haandværkeruddannelsen, som ud fra sine saglige Kvalifikationer fører dette Tilsyn; hvad Mening er der da i, at man skulde lægge Tilsynet med den anden Side af Haandværkeruddannelsen, den rent praktiske Uddannelse, over til Politivirigheden? Statens Interesse i Haandværkerens teoretiske Uddannelse vilde ikke være varetaget ved Politimyndighedernes Tilsyn. Derfor ansatte man en uddannet, kyndig Direktør. Forældrenes Interesser vil heller ikke kunne varetages ved Politimyndighedernes Tilsyn, derfor maa det Spørgsmaal nu løses.

Der er spurgt om, hvad det er for Oplysninger, Lærlingekommissionerne skal have Ret til at fordre hos Læremestrene, og om

der var nogen Grund til at give Kommissionerne en saadan Bemyndigelse. Jeg har netop i Dag i et Aarhus-Blad set en Annonce med Overskriften „Lærling“. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere denne Annonce. Der staar: „En ung Mand i 15 Aars Alderen, der har Lyst til at oplæres i gammelt Jern-, Klude- og Metalbranchen, kan faa Plads straks eller til 1. Marts.“ Mon der er nogen i dette Ting, der er klar over, hvad denne unge Mand skal oplæres i? At sortere gamle Klude, gamle Ben, eller hvad der i øvrigt er Tale om i dette Lærefag? Naar man ikke paa Forhaand kan vide, hvad det hele drejer sig om, vil det da ikke være rimeligt, at netop Lærlingekommissionerne har Adgang til at søge Oplysninger for at orientere sig i Anledning af de Lærlingekontrakter, der skal oprettes? Jeg synes, at det foreslaaede Tilsyn er saa velbegrundet, at vi nu maa se at faa dette Spørgsmaal afgjort.

Til Slut skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der ikke fandt det rimeligt, at Gartnerier inddroges under Lærlingeloven. Naar der er Tale om Lærlingeforhold, det vil sige Uddannelse i Faget, er det i højeste Grad betimeligt, at Gartnerlærlinge indtages under Loven. Hvor der er Tale om at ansætte en Arbejdsdreng i en stor Have, som en Grosserer skal have passet, og hvor han naturligvis ikke oplæres i Gartnerfaget, vil der selvfølgelig ikke blive Tale om at anvende Lærlingeloven. Dette Forhold falder ind under Loven om Husbond og Medhjælpere. Men hvor der er Tale om et virkeligt Forsøg paa Uddannelse, er det naturligt, at Gartnerfaget ogsaa tages med. Det er vel nok saadan, at mange Gartnerlærlinge, som i Virkeligheden godt kunde uddannes paa Fagets Omraader, væsentlig kun bruges som Arbejdsdreng og derfor ikke faar den Uddannelse, de burde have. Et saadant Forhold synes jeg ikke der er Grund til at dække over. Derfor er det rimeligt, at Lovforslaget tager Gartnerne med.

Med disse Bemærkninger vil jeg paa ny anbefale Lovforslaget. Det er mit Haab, at det under en Udvalgsbehandling, ogsaa paa det Grundlag, den højtærede Socialminister har antydnet her i Dag, skal kunne lykkes at komme til Forstaaelse.

J. C. A. Larsen: Jeg skal sige et Par ganske faa Ord til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt i Anledning af hans Udtalelser om Gartnerlærlingene. De er ikke inddraget under den gældende Lærlingelov,